

פרק לא

פקודת

סס'	26	לש'	1921
מס'	2	לש'	1927
מס'	22	לש'	1927
מס'	32	לש'	1927
מס'	48	לש'	1927
מס'	50	לש'	1927
מס'	14	לש'	1929
מס'	15	לש'	1929
מס'	41	לש'	1929
מס'	43	לש'	1929
מס'	4	לש'	1930
מס'	43	לש'	1932
מס'	12	לש'	1933
מס'	30	לש'	1934

השם הקצר

מס' 50 לש' 1927

פירוש

פרק לא

תקון החוק הפלילי

פקודה המתקנת את החוק הפלילי העותומני.

[11 בינואר, 1927]

1. פקודה זו תקרא פקודת תיקון החוק הפלילי.

חלק א. – צדדים לעברות.

2. בחלק זה,

„עברה“ פירושה כל מעשה שנענשים עליו בקנס או במאסר או בעונש חמור מזה בהתאם לכל חוק הנוהג בפלשתינה (א״י), ואינה כוללת עברה שנענשים עליה במאסר לזמן שאינו עולה על שבוע ימים או בקנס שאינו עולה על חמשה פונטים.

3. (1) משנעשתה עברה יחשב כל אחד מן האנשים דלקמן כמי שהשתתף במעשה העברה וכאשם בעברה, ואפשר להאשימו במעשה העברה, ואלה הם:

(א) כל שבאמת עשה את המעשה או את אחד המעשים או אשר נמנע מעשית המעשה או אחד המעשים, כשהמעשה או אי המעשה מהוים את העברה;

(ב) כל העושה או נמנע מעשות איזה מעשה כדי לאפשר לאדם אחר את מעשה העברה או כדי לסייע בידו במעשה העברה;

(ג) כל המסייע ביד אדם אחר במעשה העברה בין שהוא נוכח ובין שאינו נוכח בשעת מעשה העברה.

(ד) כל המיעץ או משיא אדם אחר לעשות את העברה, בין שהוא נוכח ובין שאינו נוכח בשעת מעשה העברה.

עבריינים עיקריים

(2) בענין הגדון בסעיף-קטן (1) (ד), אפשר להאשים את האדם בין בעשית העברה ובין בהשאה או בשידול לעשותה.

(3) כשמחייבים אדם בדין על שהשיא אדם אחר או שידל אותו לעשות עברה, הרי כרוכות בחיוב זה מכל הבחינות כל אותן התוצאות הכרוכות בחיוב על מעשה העברה גופא.

(4) כל המשדל אחר לעשות או להמנע מעשות מעשה אשר אילו היה הוא עצמו עושה אותו או נמנע מעשותו, היה המעשה או אי המעשה מהווים עברה מצדו, יאשם בעברה מאותו המין ויהא צפוי לאותו העונש ממש כאילו הוא עצמו עשה או נמנע מעשות את המעשה, ואפשר להאשימו בכך שהוא עצמו עשה או נמנע מעשות את המעשה.

4. שני אנשים או יותר שיש להם כונה משותפת להשיג מטרה בלתי חוקית בצותא חדא וברדפם אחרי מטרה זו עברו עברה או עברות מאותו סוג שהעברה היא תוצאה אפשרית של הרדיפה אחרי מטרה כזאת, יחשב כל אחד מהאנשים הללו הנוכחים בשעת עשייתה של עברה מאותן העברות כמי שעבר את העברה או את העברות.

עברות שנעשו תוך רדיפה אחרי מטרה משותפת

5. (1) השיא אדם עצה לאדם אחר לעבור עברה, ועבר אותו אדם עברה בפועל לאחר שהשיאוהו אותה עצה, אין נפקא מינה אם העברה שנעשתה בפועל היא אותה העברה שעליה ניתנה העצה או עברה שונה מזו, או אם נעשתה העברה בדרך המיועצת או בדרך אחרת:

אפן ביצועה של העברה אינו מכריע

בתנאי שלעולם תהיינה העובדות המהוות את העברה שנעשתה ממש תוצאה אפשרית מהוצאת העצה לפועל.

(2) לעולם יהא דין האדם שהשיא את העצה כדין מי שהשיא את האדם האחר לעבור אותה העברה שעבר אותה באמת:

בתנאי שאם איזה אדם שידל או יעץ אדם אחר באופן מן האפנים לעבור עברה ובטרם נעשתה העברה חוזר בו מעצתו או משידולו לעשית העברה, לא יחשב כאילו עשה את העברה אם נעשתה זו לאחר מכן.

6. (1) כל אדם, פרט לאב, לאם, לבן, לבת או לבעל או לאשה של העברין, היודע שאדם אחר עבר עברה, והוא מקבל אותו אדם אחר או מסייע

מסייעים לאחר מעשה

בידו על מנת לאפשר לו להמלט מן העונש, הרי הוא מסייע לעברה לאחר מעשה:

בתנאי שאשה לא תחשב כמסייעת לאחר מעשה כשהיא מקבלת או מסייעת בפני בעלה ובהרשאתו אדם אחר האשם במעשה עברה שבעלה השתתף בה, למען אפשר לאותו אדם אחר להמלט מן העונש.

(2) המקבל או מקבל על עצמו במזיד, בין הוא עצמו ובין סוכנו, בין לבדו ובין יחד עם כל אדם אחר, את ההשגחה על כל רכוש שהוא, או את העברתו לרשות אחרת, והוא יודע שהרכוש גנוב, הרי זה מסייע לאחר מעשה.

(3) כל האשם בעברה שתוארה בסעיף-קטן (1) יהא צפוי לכשיצא חייב בדין —

(א) למאסר שלוש שנים, אם העברה שנעשתה ע"י האדם שקבלוהו או סייעוהו עלולה להביא על אותו אדם, בצאתו חייב בדינו, עונש מיתה או עבודת פרך;

(ב) לתקופת מאסר שלא תעלה על מחצית תקופת המאסר שבעל העברה צפוי לה בשל העברה, אם העברה עלולה להביא על בעל העברה עונש מאסר.

(4) כל האשם בעברה המתוארת בסעיף-קטן (2) יהא צפוי בצאתו חייב בדין לעשר שנים עבודת פרך.

7. כל שיש ברשותו מטלטלין ויש יסוד נכון לחשוד שהם נכסים גנובים, הרי אם לא יוכיח כדי הנחת דעתו של בית המשפט שהוא רכש את החזקה בנכסים באופן חוקי, יהא צפוי בצאתו חייב בדין למאסר ששה חדשים או לקנס של חמשים פונט.

המחזיק רכוש גנוב
שלא כחוק

8. כל הנחשב עפ"י פקודה זו כמסייע לאחר מעשה, אפשר להביאו במשפט ולחייבו בעברה עפ"י פקודה זו, בין שבעל העברה עצמו שאותו אדם מסייע בידו במעשה העברה נתחייב קודם לכן בדין בגין אותה עברה ובין שלא נתחייב בדין, בין שאפשר ובין שאי אפשר להתחיל בפעולות משפטיות נגדו ולהוציא לפועל כל עונש שיהא אפשר להטיל עליו בשל אותה עברה. וכל אדם כזה יהא אפשר לשפטו, אותו בלבד או יחד עם בעל העברה או עם מסייעים אחרים לאותה עברה.

המסייע לאחר מעשה,
אפשר לשפטו בין
שהעברין העיקרי נתחייב
בדין ובין שלא נתחייב
בדין

חלק ב' — נסיונות, הסתות והכנות לעבור עברות: התרשלות מס' 50 לש' 1927

במניעת מעשה עברה.

9. בחלק זה.

„עברה” פירושה מעשה שנענשים עליו בקנס או במאסר או בעונש חמור פירושו מזה בהתאם לכל חוק הנוהג בפלשתינה (א״י), ואינה כוללת כל עברה שנענשים עליה במאסר לזמן שאינו עולה על שבוע אחד או בקנס שאינו עולה על חמשה פונטים.

10. כל המנסה לעבור עברה יהא צפוי — נסיונות

(א) לעבודת פרך עולמית, אם העברה שניסה לעבור אותה היתה עלולה להביא על העובר אותה, אילו יצא חייב בדינו, עונש מות;

(ב) לעבודת פרך לתקופה שאינה עולה על עשר שנים, אם היתה העברה שניסה לעבור אותה רצח שלא בכונה תחילה;

(ג) לעבודת פרך לתקופה שאינה עולה על שבע שנים, אם היתה העברה שניסה לעבור אותה כל עברה אחרת שאילו עברו אותה היה העברין צפוי לעבודת פרך עולמית;

(ד) בכל מקרה אחר, לעונש שלא יעלה על מחצית העונש הגדול ביותר שעובר העברה צפוי לו בצאתו חייב בדינו;

בתנאי שאין עונשין אדם בשל נסיון לעבור עברה הנידונה בפני שופט שלום אלא אם כן נקבע בפירוש אחרת.

11. (1) אדם נחשב כמנסה לעבור עברה משהוא מתחיל לבצע את נסיון מהו זממו לעבור את העברה באמצעים שסוגלו לביצוע זממו וכשהוא מביא לידי בטוי את זממו ע״י איזה מעשה גלוי, אך אין הוא מבצע את זממו עד כדי עשית העברה.

(2) אין נפקא מינה, פרט לכל הנוגע לעונש, אם העברין עושה את כל הנחוץ מצדו כדי להתם את מעשה העברה, או אם הביצוע השלם של זממו נמנע מחמת מסיבות שאינן תלויות ברצונו, או אם נמנע מרצונו הוא מלהוסיף ולבצע את זממו.

(3) אין נפקא מינה אם מחמת מסיבות שאינן ידועות לעברין, לא היתה למעשה אפשרות לעבור את העברה.

12. כל המנסה לשדל או להסית אדם אחר לעשות או לבלתי עשות בפלשתינה (א"י) או במקום אחר מעשה מסוג כזה אשר אילו נעשה או אלמלא נעשה היתה יוצאת מתוך כך עברה עפ"י החוק של פלשתינה (א"י), או עפ"י החוקים הנוהגים במקום שבו עמד המעשה להעשות או לבלתי העשות, בין על ידו הוא ובין ע"י אותו אדם אחר, יאשם בעברה מאותו הסוג ויהא צפוי לאותו עונש כאילו הוא עצמו נסה לעשות או לבלתי עשות את המעשה בפלשתינה (א"י):

נסיונות לשדל, להריח או להסית למעשה עברה

בתנאי שאם עמד המעשה להעשות או לבלתי העשות במקום הנמצא מחוץ לפלשתינה (א"י), לא יהא העונש גדול מאותו העונש שהיה מתחייב בו עפ"י החוקים הנוהגים במקום שבו עמד המעשה להעשות או לבלתי העשות, אילו נסה הוא בעצמו לעשות או לבלתי עשות את המעשה;

ובתנאי שבמקרה הנוכח לא יוגש משפט פלילי אלא עפ"י בקשה של ממשלת המדינה שיש לה שפוט במקום שבו עמד המעשה להעשות או לבלתי העשות.

13. כל העושה או מחזיק ברשותו ביודעין כל חומר פיצוץ או כל מכונה או מכשיר או כל דבר אחר מסוכנים או מזיקים, מתוך כוונה לעשות בעזרתם כל עברה או כדי לאפשר לאדם אחר לעשות בעזרתם כל עברה, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שלש שנים.

הכנה לעשות פשע

14. כל היודע שאדם אחר זומם לעבור עברה שנענשים עליה במאסר שלוש שנים או יותר ואינו משתמש בכל האמצעים הנכונים כדי למנוע את עשייתה או את השלמתה, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנתיים ימים.

המתרשל במניעת עברות ידועות

חלק ג' — עברות.

מס' 32 לס' 1927

זיוף צקנוטים.

15. בחלק זה.

פירוש

המונח „בנקוט" כולל כל שטר-חוב או שטר-חליפין שהוצא ע"י בנק בפלשתינה (א"י), או ע"י הבנק אוף אינגלנד, או ע"י כל אדם אחר, או ע"י התאגדות או חברה המנהלים עסקי בנק בכל מקום שהוא